

11. ÉVFOLYAM 3. SZÁM
2014. DECEMBER 15.

VASI ÉPÍTÉSZ ÉS MÉRNÖK

TER

KÖSZÖNTŐ

TÉR

Ábrahám Ferenc

Nádor István

Kedves Tagtársaim, Olvasóink! Ismét eltelt egy év és vele egy választási ciklus. Köszönettel kell kezdenem. Köszönöm Tagtársaimnak, akik ismét megajándékoztak bizalmukkal, és a következő négy évre megválasztottak bennünket a kamara vezetésére. Így többszörösen jó érzés, hogy a tízéves lapunk ez év végi köszöntőjét ismét én írhatom. A tíz év, a négy év és ez az esztendő valamenynyire nehézségével a hátunk mögött van. Az ÜNNEP csak a reményre és a szeretetre jogosít fel. Csak reményünk lehet, hogy szakmánk szekere végre jobb utakon és jó irányban haladhat tovább.

„Karácsonykor az ember mindig hisz egy kissé a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.”

/Márai Sándor/

Az ünnepek küszöbén azt kívánjuk minden Kedves Olvasónknak, hogy az Új Évben békességben, kiszámítható viszonyok melletti sikeres munkával, jó egészségben tudjanak hozzájárulni gyermekeink, unokáink boldogulásához, mindannyiunk boldogságához.

A Vas Megyei Építész Kamara tagjainak, regisztrált és nyilvántartott építész kollégáinknak, valamennyi olvasónknak kívánok ezúton is Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt!

Tisztelt Mérnök Hölgyek és Urak! Közeleg a karácsony, az év legszentebb ünnepe. Az újév is már a „spájzban” van. Ilyenkor számot vetünk az elmúlt esztendővel, a következőre pedig régi/új fogadalmakat teszünk.

Mire tudnék visszatekinteni 2014-ből? a bizalmat adó tisztújításra,

a csetlő-botló kezdő lépésekre, az eligazodás útvesztőire? Az új elnök, elnökség alig másfél hónapos regnálás után mit tehet a karácsonyfa alá? Fogadalmakat, ígéreteket? Azzal rég teli a padlás! (Mire mentünk volna bizonyítás helyett egy ígérettel a matek szigorlaton?)

Visszanézés helyett is mást javaslok. Az egész éves, embert próbáló hajsza után álljunk meg egy kicsit. Akinek rosszul ment idén, az ünnepekre feledje a gondokat, akinek jól ment az üzlet, számolja meg a bevételt és örüljön! Pihenjünk szeretteink körében, karácsony ünnepéhez méltóan töltsdjünk fel szeretettel, szolidaritással, pozitív energiákkal. 2015-re ezt vigyük magunkkal, hogy végre ne csak a farkas-törvények uralkodjanak majd hétköznapijainkban! És mit is kívánunk az új évre a kamarában, a kamarától? Tagjaink biztosan egy értük megküzdő, a szakmaiságra alapozottan erős, szolgáltató kamarát várnak. Munkát, munkát hozó erős közösséget, „házhöz jövő” kamarát, színvonalas képzéseket méltó körülmények között. Akkor pedig ez legyen az irány! Az elnökség kívánságlistája rövid: aktív és reálisan kritikus tagságot kér, ha lehet, új és fiatal mérnökökkel.

Ezekkel a karácsony magasztosságához képest talán kicsit földhözragadt gondolatokkal kívánok minden Vas megyei mérnöknek áldott karácsonyt, békés ünnepeket! 2015-re munkasikereket, szép eredményeket, és főként családi boldogságot, jó egészséget!

TÉR
MÉRNÖK-ÉPÍTÉSZ TISZTÚJÍTÁS

4-5

TÉR

6

ÉPÍTÉSZ PORTRÉ
KINICZKY ISTVÁN

TÉR
SZENT MÁRTON NYOMÁBAN

8

10

MÉRNÖK PORTRÉ
CSILLÉRY BÉLA

ÉPÍTETT KÖRNYEZETÜNK
VÍZI EMLÉKEK VAS MEGYÉBEN 2.

12

14

BEMUTATKOZUNK
A TARTÓSZERKEZETI SZAKCSOPORT

HELYTÖRTÉNET
YBL MIKLÓS VAS MEGYÉBEN

16

18-19

EZ TÖRTÉNT
SZABAD SZEMMEL HOLLANDIA

ÖRÖKSÉGVÉDELEM
KIÁLLÍTÁS
DÍJAZOTTAK

HÁZUNK TÁJA

20-21

22-23

HÁZUNK TÁJA

ÁRNYÉKSZÉK
MEGHÍVÓ
BÚCSÚZUNK

ÚJ VEZETÉS A MÉRNÖKÖKNÉL

Tisztújító taggyűlését tartotta a Vas Megyei Mérnöki Kamara november 6-án a megyeháza dísztermében. A négyévenként esedékes voksoláson Nádor István kapta a legtöbb szavazatot, alelnöknek Déri Lajost választotta meg a 119 jelenlévő. Mindketten okleveles építőmérnökök.

4
TÉR

Gombás Mónika

Az eseményt dr. Németh István leköszönő elnök nyitotta meg, összefoglalta az előző ciklus munkáját. Elmondta, hogy a kamarai létszám növekedett, jelenleg 463-an tagjai a kamarának. A jogosultsággal rendelkezők száma is tizenöt százalékkal emelkedett, ez 356 főt jelent. Németh István ezután lemondott tisztségéről.

A napirendek megtárgyalása előtt Rónay István József, a Magyar Mérnöki Kamara alelnöke a kamarai jogszabályok változásáról informált, a továbbképzési rendszer módosításának szükségességéről beszélt. A mérnöki tervezői és szakértői tevékenység jogosultságához kötött, akad, aki évi 100 ezer forintot is fizet emiatt. Az alelnök szerint ez így nem folytatható. A taggyűlés résztvevői kijelölték a jegyzőkönyvvezetőt, a jegyzőkönyv-hitelesítőt, a szavazatszámláló bizottság tagjait, levezető elnöknek Kovács Jenőt kérték

fel. Ezután Horváth Gyula Vladimír felügyelő bizottsági elnök és Tóthné Temesi Kinga etikai-fegyelmi bizottság elnök rövid beszámolója következett, majd a tisztségviselők, az elnök, az alelnök, az elnökségi tagok, a küldöttek, a pótküldöttek, a felügyelő bizottság és az etikai-fegyelmi bizottság tagjait megválasztották a résztvevők.

Ez alapján a Vas Megyei Mérnöki Kamara új elnöke Nádor István, új alelnöke Déri Lajos. Elnökségi tagok: Tóthné Temesi Kinga, Lakosi Ilona, Czap Attila, Szimandel Dezső, Horváth Imre. A felügyelő bizottság tagjai: Horváth Gyula Vladimír, Dankovics Erzsébet, Krenner Róbert. Az etikai-fegyelmi bizottság tagjai: Grastyán László, Karácsonyné Nedeczky Katalin, Mór Tibor, Takács Péter, Kapolcsi Imre, Tóth György, Karácsony Imre.

Zárásként az új elnök elköszönt, hangsúlyozta, hogy az újonnan megválasztott elnökségnek valamennyi mérnököt képviselnie kell.

Együttműködés a mérnöki kamara és a város között

Nádor István Illés Károly városfejlesztésért és városüzemeltetésért felelős alpolgármesterrel egyeztetett a közös tervekről nemrégiben a Városházán.

A kamarai elnök elmondta, hogy a vasi mérnökök támogatják Szombathely műszaki fejlesztési programjait, szakmailag segítik azokat. Fokozottabban részt vennének a létesítmények gyors és szakszerű tervezésében, az építés megvalósításában, például az új Haladás-stadion munkálataiban is közreműködnének. Az alpolgármester kifejtette, hogy a városvezetésnek is alapvető célja a helyi mérnökök, mérnöki irodák munkához juttatása a beruházásokon, természetesen a jogszabályok betartása mellett. Mindketten fontosnak gondolják, hogy a vasi mérnökök – és vállalkozásaik – bekapcsolódjanak a szombathelyi gépészmérnök-képzésbe, a nyári gyakorlatra is szívesen fogadják a gépész hallgatókat cégeiknél. Ez elősegítheti

a frissen végzett mérnökök maradását, a megyei műszaki vállalkozások szakember-utánpótlását, a cégek tudásszínvonalának további emelését.

Szóba kerültek olyan konkrét városfejlesztési ötletek is, amelyeknek szerves része a mérnöki munka. A Csónakázó-tó rekreációs zónájához kapcsolódnia kellene a már korábban elképzelt Perint rehabilitálási terv elemeinek. Ez lehetőségeket adna a város víz közeli területeinek új típusú használatára. A Savaria Történelmi Karnevál továbbfejlesztését, az attrakciók bővítését szolgálhatja a Ferenccs-kertben a víz használatát interaktív módon bemutató projekt. A kiemelt elképzelések közé tartozik az összefüggő Szombathely-Kőszeg kerékpárút megépítése.

Illés Károly és Nádor István megállapodtak abban, hogy kölcsönösen keresik a pályázati lehetőségeket, és hasonló megbeszélésekre a jövőben is sort kerítenek.

MARADT A RÉGI ELNÖK

Tisztújító taggyűlést tartotta a Vas Megyei Építész Kamara november 19-én a Hefele Menyhért Építő- és Faipari Szakképző Iskolában. A négyévenként esedékes voksoláson maradt a korábbi vezetőség: Ábrahám Ferenc elnök és Mátis Barna alelnök.

Gombás Mónika

Portschy Tamás levezető elnök elmondta, hogy a tagság elégedett volt az elnökség és a bizottságok munkájával, így nem várható változás a tisztújításban.

A taggyűlés Ábrahám Ferenc beszámolójával kezdődött, aki hangsúlyozta, hogy országosan elismert a Vas Megyei Építész Kamara, amely nem egyesület, nem szakszervezet, hanem érdekképviselő abban a korban, amikor nehéz a boldogulás, mert légüres tér veszi körül az építész szakmát. A folyamatosan változó irányítás, az állandó jogszabály-módosulás nehéz feladatot ad a szakmának egy olyan világban, amelyben a társadalom az építőmérnöki tevékenység művészeti oldalát nem értékeli. A vasi kamara jól állja a sarat, hiszen a nehézségek ellenére számos sikerrel büszkélkedhet, sőt a tagság is növekedett az elmúlt években: 2011-ben 234 – 183 aktív –, jelenleg 242 – 192 aktív – tagból áll. A kamara szervezi a továbbképzéseket, a kreditpontgyűjtési lehetőségeket, de nem csak az

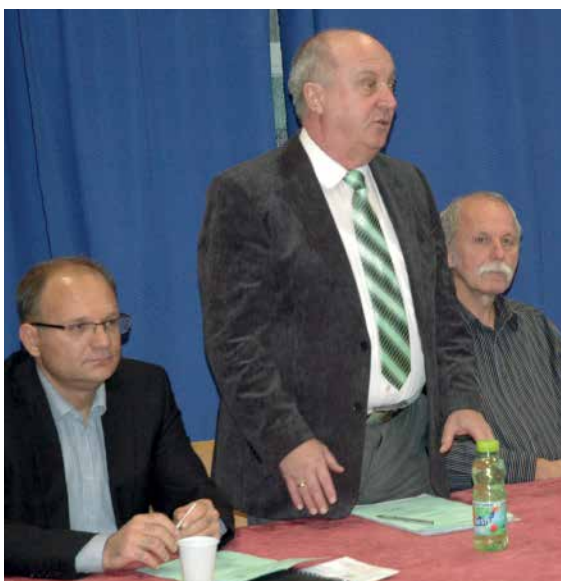

5
TÉR

a feladata, hogy pecsétet üssön a jogosultsági dokumentumra. Ábrahám Ferenc felhívta a figyelmet a tíz éve létező saját újságra, a Vas Megyei Mérnöki Kamarával közös Térre, amely egyedülálló az országban.

A folytatásban Szendrőné Sopár Katalin, a Felügyelő Bizottság elnöke és Takács András, az Etikai-fegyelmi Bizottsági elnöke is beszélt az elmúlt időszakról, majd Ábrahám Ferenc azzal zárta a taggyűlést, hogy ugyanúgy folytatja eddigi munkáját: úgy véli, jó úton járnak.

Elnök: Ábrahám Ferenc, alelnök: Mátis Barna. Elnökségi tagok: Czeiner Gábor, Portschy Tamás, Szabóné Fülöp Ida. Felügyelő Bizottság tagok: Szendrőné Sopár Katalin (elnök), Pintér Rudolf, Pothárn László. Póttagok: Fóth Zoltán, Zágorhidi-Czigány Csaba. Etikai- és Fegyelmi Bizottsági tagok: Takács András (elnök), Dankovics Erzsébet, Kiss Albert, Litkei Tamás, Pintér Gábor, Piroksa László, Rózsa Erzsébet. Póttagok: Babos Edit, Hende A. Marcell.

Mátis Barna, Ábrahám Ferenc, Portschy Tamás

Titkos szavazás

HEGYEN, MOTORON, VÍZ ALATT

Interjú Kiniczky István okleveles építész-mérnökkel

Gombás Mónika

6
TÉR

Gimnáziumi fizika tanára egy egész tanórán át próbálta lebeszélni arról, hogy építész-mérnök legyen, de ő hajthatatlan volt: már tízévesen erre a pályára készült. Fiatal kora ellenére eddigi munkássága azt igazolja, hogy jól döntött. Kiniczky István imádja a hivatását. Amikor épp nem dolgozik, akkor négy fiával és feleségével tölti idejét. Vagy motorozik. Vagy síel. Nem mellesleg képzett nyílt vízi búvár.

A közeljövőben adják át a Markusovszky kórház új belgyógyászati tömbjét. Összel lakóvárosában, Celldömölkön elkészült a Joachim kávé – és civilház. Nincs tétlenkedés.

Felújítottam Celldömölk legöregebb épületét, a „gólyafészek házat”. Ez egy csaknem 260 éves műemlékvédelem alatt álló ingatlan. Számomra emberileg, szakmailag igen fontos küldetés volt. Nem anyagi szempont miatt, hiszen az irodám egy pénzügyileg nem rentábilis projektje, hanem azért, mert értéket menthettünk. Konkrétan romból született meg a barokk hangulatú kávézó, közösségi térként is működik. Feleségem a vezetője, ő álmodozott már régóta egy ilyen munkahelyről, amely különféle rendezvényeknek ad otthont. Tartottunk már születésnapi bulit, táncestet, lesz érettségi találkozó, keresztelő utáni családi program, legutóbb advent első vasárnapján egy kellemes, zenés felolvasó esten készültünk az ünnepre. A páromnak, aki egyébként mérlegképes könyvelő és evangélikus felügyelő, ez a kiteljesedés, régóta vágyott erre. Ahogy körbenéztem a gitárjáték közben, úgy éreztem, ez nekem is köszönhető: a ház rekonstrukciójával megteremtettem, megteremthettem, hogy ez az adventi délután ilyen szépen sikerüljön. Szerencsém van, hogy lehetőségem adódott rá.

A megyei kórház új belgyógyászati tömbjén hatan dolgoztunk építészek, én voltam a felelős tervező, most zajlik

a használatbavételi engedélyeztetés. Komoly kihívásnak gondolom, csaknem hatmilliárdos beruházás, az intézmény történetének egyik legnagyobb fejlesztése.

Mire büszke még?

A VASBER-es éveim alatt a Berzsényi Dániel Könyvtár felújítási munkálataiban építész társtervezőként vettem részt. 1994. július 20-án a VASBER Zrt.-nél kezdtem dolgozni tervezőként. Büszke vagyok rá, hogy az első számítógéppel készült rajzot én adtam be a szombathelyi hivatalba engedélyezésre. Egy bontási terv volt, az Uránia udvar egyik garázsosorának rajza. Akkor még ritkaságszámba ment, ma már alap.

De folytatom a válaszadást: több családi házat és ipari épületet csináltam Szombathelyen, egyik kedvencem a Laguna Lakástextil Nagykereskedése. Találhatóak munkáim Sárváron – társasházak, panziók –, Celldömölkön, ahol élek, ott jelentősebb a lista: egyetemi csoporttársammal együtt terveztük meg a művelődési központ bővítését, a JUFA Vulkán Resort-projektben – JUFA Hotel, kemping és fürdő bővítés – felelős tervezőként jegyezték, a nevemhez fűződik a Korona sarok negyvenöt lakásos társasháza, a mentőállomás, a ravatalozó, a Tesco, a Spar, a komplett Wewalka cukrászüzem. Különböző funkciókban voltam jelen: valamelyiknél csak tervezőként, akadt, ahol tervező és műszaki ellenőr, némelyeknél pedig tervező, lebonyolító és kivitelező. Foglalkozom ingatlanfejlesztésekkel is: régi házakat vagy telkeket vásárolok, újjá varázsolok, a lakásokat, az üzlethelyiségeket értékesítem vagy bérbe adom.

Család?

Négy fiam van: 18, 16, 14, és 8 évesek. De itt megállunk, a hatszemélyes családi autó még elég, kisbuszt már nem akarok vásárolni.

Így tervezték a feleségével?

Nem. Háromról volt szó, de én mindig azt mondogattam, hogy nekem aztán három fiam nem lesz. Reményked-

7
TÉR

tünk, hogy kislány születik utolsóként, de Árpád érkezett. Ő most nyolcéves, jelenleg a „tűzoltó leszek, apa” korszakában jár. A legnagyobb, Kálmán jogot hallgat az ELTE-n, a második, István szeretne ebbe az irányba továbbtanulni, a kisebb középső gyerekem, Mátyás várhatóan angoltanár lesz. Nagyon erre gyúr. Szép, kerek a családjuk.

Közös családi hobbi?

Szeretünk utazni, síelni. Imádom azt a csendet, azt a békét, amit csak egy havas hegycsúcs tetején lehet megtapasztalni. Ugyanezért a nyugalomért merülök rendszeresen a tengerbe: képzett nyílt vízi bűvár vagyok. Az igazolványomat Ausztráliából kaptam meg, az ő területükön szereztem meg a képesítést. Az életem része, újra és újra beöltözöm, és lemegyek abba a hihetetlenül színes, izgalmas világba, amely ott található. Gyönyörűek a növények, az állatvilág elképesztően gazdag.

Milyen helyeken járt?

Egy alkalommal a Szelei-öbölben a Thistlegormot, a leghíresebb Vörös-tengeri roncsot fedezhettem fel. Ez egy német repülőgép által lebombázott és elsüllyedt háborús, angol hajómaradvány. Búvárkodni főleg Egyiptomban szoktam. Feleségemmel és néhány barátunkkal elkísértük évekkal ezelőtt Hirth Vilmos verbita szerzetest Paraguayba. Ő ott élt misszióban sokáig, vele tarthattunk, amikor visszatért. Va-

rázslatos élmény volt látni, ahogy húsz év után is megismerték a helyiek, szeretettel körbevették, és áldást kértek tőle.

A motorozás is a szenvedélyem, egy CBF 1000 típusú túramotor tulajdonosa vagyok – nem szeretek feküdni a gépen, inkább megülöm, mint a lovat. Celldömölk mintegy 2500 km-es körzetében látok világot két keréken. A feleségemmel motoroztunk már Nápolyba, Szicíliába, egyszer két héten keresztül bejártuk Szardíniát és Korzikát. Neki kényelmetlenebb volt, mint nekem, de jól bírta.

Tervek?

Egyszer majd egy tágas, modern, jól felszerelt irodaházat szeretnék magamnak építeni. Több szakember dolgozik együtt, talán a jogász fiam ott nyit irodát, és talán a másik nagy fiam is, ha építész lesz, ott kezdi a pályát. Én annak idején teljesen a semmiből indultam, szinte üres zsebbel, idáig jutottam. Nekik már nem kell a nulláról kezdeniük. Ez nekem jó érzés. Tizenhét-tizenkilenc éves koromban úgy képzeltem, hogy egy nagyvárosban, talán Győrben, esetleg Budapesten élek egy óriási tervező iroda tervező mérnökeként. Kollégáimmal állok az asztal mögött, forgatom a rajzgépet, húzom a vonalakat. Aztán idővel főmérnök leszek, megyek szépen előre, egyre feljebb. Különös, hogy a sors közel sem ezt produkálta, de egyáltalán nem vagyok elégedetlen. Sőt...

A Joachim-ház belső tere

Markusovszky kórház

SZENT MÁRTON NYOMÁBAN

Litkei Tamás okl. építészmérnök
Tóthné Temesi Kinga okl. közlekedés-építőmérnök

A Vas megyei építészek és mérnökök munkáját dicséri, hogy helyi tervező csapat nyerte el az előzetes közterület alakítási terv elkészítésére vonatkozó megbízást. (Felelős építésztervező: Litkei Tamás, közlekedéstervező: Tóthné Temesi Kinga, kerttervező: Pintér Gábor, közműtervező: Benczik Zoltán, elektromos tervezők: Bognár László és Horváth Gyula Vladimír, geodézia: Kupi Zoltán.)

A tervezési terület a Fő térhez kapcsolódó gyalogos zóna keleti végétől indul, érintve a város egyik legforgalmasabb közlekedési csomópontját, és a domonkos templomig tart. A tervezési feladat első és legfontosabb lépését a funkciók szerinti lehatárolás jelentette. Egymással sokszor ellentétes probléma megoldására kellett javaslatokat kidolgoznunk.

Gépjármű közlekedés: a városközpontot elkerülő belső gyűrű részeként a Vörösmarty, Zanati, Thökölly, Hunyadi utcák a város legforgalmasabb útjai. A városi piac ugyan csak jelentős gyalogos-, autós-, és autóbuszos forgalmat generál, továbbá nagy a lokális parkolóhely igény a Fő térre irányuló gyalogosforgalom egyik kapujaként. A külső elkerülő úthálózat megépültével az átmenő forgalom nem csökkent, a forgalmi csomópontok sávszáma, területe a belváros forgalmi igényéhez képest túlméretezett, ezáltal a tervezési terület alapvetően egy „közlekedési csomópont”.

A jelenlegi kialakítás szűk keresztmetszetei a csomópontok. A csomópontok közötti szakaszok bár kétszer kétsávos kialakításúak, a lebonyolódni képes forgalom a kapacitáshoz képest lényegesen kevesebb, a vegyes csomóponti sávok miatti akadályoztatás pedig a folyópálya szakaszokon gyakori sávváltásokra kényszeríti a türelmetlen járművezetőket. Csúcsidőben, csúcsirányban a széles útfelületek ellenére jellemzőek a forgalmi torlódások, amely a bonyolult, összehangolt rendszernek és a vegyes sávoknak – nincsenek önálló csomóponti kanyarodó sávok – köszönhető.

Szombathely Megyei Jogú Város Közgyűlése elfogadta Szombathely belváros előzetes akcióterületi tervét (generáltervező: Városfejlesztés Zrt., vezető tervező: Bajnai László PhD), amely kijelöli a 2014-2020 közötti programozási időszakra a belváros – remények szerint – megvalósuló infrastruktúra fejlesztéseit. Ezzel összhangban több tervezési munka is elindult, melyek közül most elsőként a városközpont közlekedését jelentősen átalakító Szent Márton utca és környezetének rehabilitációjáról adunk számot.

Szombathely város szerkezetében a Thökölly utca/Hunyadi út – Szent Márton utca – Vörösmarty utca/Zanati út közlekedési kapcsolatokat biztosító funkcióját nem veszítette el, mint helyi főúti tengely a továbbiakban is biztosítja a város településrészei közötti zavartalan összeköttetést, a városközpont, a forgalmas piac kiszolgálását, a szomszédos lakóterületek megközelítését. A Szent Márton utca átalakításánál elsődleges szempont a bejövő utak áteresztőképességéhez igazított, a folyamatos járműfolyást biztosító, de a legkisebb útfelületet igénylő keresztmetszeti kialakítás, amelyet a jelenlegi jelzőlámpás forgalomirányítású csomópontok helyett három egysávos körforgalommal oldottunk meg.

A visszamaradó területeken biztosítottuk a szükség szerinti parkolóhelyeket, az azon felüli területek pedig a gyalogos- illetve zöldfelületeket növelik. A távlatban is minden járműtípus közlekedésére kell számítani, a tervezési paraméterek megválasztásánál a csuklós autóbust tekintetük a mértékadó járműtípusnak. Nem cél a városközpont további terhelése, a gépjárműforgalom nagyságának növelése, ezzel szemben a tervezés egyik kiemelt szempontja a gépjárműforgalomtól elválasztott kerékpáros kapcsolatok biztosítása a kiemelt útirányokban.

Három új körforgalom a jelenlegi jelzőlámpás csomópontok helyett

A tervezett átalakítással együttesen célszerű és javasolt a csatlakozó útszakaszok összehangolt jelzőlámpás irányítás fázisidő terveinek felülvizsgálata, módosítása, továbbá a tervezési területen kívül eső Thököly utcai és Hunyadi úti szakaszokon a 2x1 forgalmi sávok keresztmetszeti kialakítás szegélyek melletti kétoldali párhuzamos parkolás kijelölésével.

Gyalogosközlekedés: meg kell teremteni a Szent Márton (domonkos) – templom és a piac gyalogos bekapcsolási lehetőségét a Fő tér körüli gyalogoszónába. A fő gyalogos útirányok meghatározásánál elsődleges szempontnak tekintettük a gyalogos aluljáró vonzóná tétele, a szabálytalan gyalogosmozgások elkerülését. Ezt az autóbussz megállóhelyek áthelyezésével, a gyalogos aluljáró felújításával, továbbá növényzet és korlátok elhelyezésével kívánjuk elérni.

A Fő téri közlekedési tengelyt a domonkos templom felé a térfal északi oldalán a régi Szent Márton út mellett, a meglévő fasor irányát figyelembe véve folytatjuk, a Vörösmarty utcai új körforgalomig. A gyalogos út vonalvezetése – melyet az induláskor kis teresedés áthelyezett szoborral „igazít” a megfelelő irányba – a domonkos templom felé mutat. Ezzel egyidejűleg megmarad az aluljáró megközelítése, melynek felújítását javasoljuk, a fölé kerülő körforgalmi csomópont miatt lehetővé válik a kinyitása, fényt és levegőt biztosítva az alul haladóknak.

A felújított parkoló és a zöldfelületek megnövelése mellett lehetővé válik az északi térfal üzleteinek kulturált megközelítése, új, egységes burkolati rendszer kialakításával, melyet több ponton kapcsolunk a sétányhoz. A Vörösmarty utcai körforgalomhoz érve több felé tudunk átkelni a csomóponton, a vizuális tengely elhagyását kis „fordító jel” (képzőművészeti alkotás, információs tábla) jelzi. Ide érkezik be a Zanati útról az új kerékpáros bekötés, mely a parkoló útjába bekötte halad a Fő tér felé.

A déli oldali sétány végpontja a sugarasan táguló Szent Márton-szobor és a domonkos templom előtti tér. A meglévő fasort felhasználva, az északihoz hasonló téralakítási rendszert hoztunk létre: a déli oldali üzletek előtti térburkolati rendszer kapcsolódik a gyalogos sétányhoz, mely a Márton-kút felé halad. Az egyirányúsított, vegyes forgalmú, egy szinten lévő északi oldalra tolt szervízútról nyílóan a meglévő hársfasor alatt, ferde beállással, a meglévővel azonos számú parkolóhelyet alakítottunk ki az itt lakók számára.

A tér kialakítását úgy próbáltuk megformálni, hogy az alkalmas legyen mind hétköznapi használatra (intimitás), mind kisebb ünnepi rendezvények megtartására. Vonalvezetése, sugaras irányai mind-mind azt a hajdan meglévő vizuális- és közlekedési tengely visszaidézésének logikáját szolgálják, mely a Fő téri Szentháromság szobor-ferences templom- domonkos templom (Szent Márton kegyhely) között létezett. A tér központjában áll a szobor, a Szent Márton-kúttal, mögötte a templom főhomlokzatával, míg az oldalsó sugarak a temetőkert, illetve a kolostor bejáratához vezetnek.

T É R

Környezeti rehabilitáció: a 70-es évek lakótelep építései a meglévő vizuális kapcsolatot a Fő tér felől tönkretették. A házak alatti boltok megközelítése és állapota mind az északi, mind a déli házsoroknál elégtelen. A domonkos templom előtti tér nagy része, az ide vezető szervízút melletti gyalogos járda parkolóként használt. A Szent Márton-szobor közvetlen (nemrég kialakított) környezetén kívül nem méltó a tervezett Szent Márton-kultusz funkcióhoz. Az eredetileg a Fő térre bevezető Szent Márton utcai útszakasz rekultivációja a Thököly-Hunyadi utcák csomóponti kialakítása során elmaradt, részben parkolóként, részben felhagyott burkolt területként használaton kívül maradt a vele párhuzamosan futó többsávú út mellett. A fejlesztés megvalósulása szükségszerűvé, ill. lehetővé teszi, hogy a rossz állapotú boltok megújuljanak, az itteni épületek nem csak az emeletükön, (nemrég befejeződött homlokzati felújítás, hőszigetelés), de a földszinten is színvonalas kialakításúak legyenek. (Ez sajnos nem a beruházás része, de ezt a folyamatot elősegíti.) A Szent Márton utca elhagyott, régi területét bekapcsoljuk a téralakításba. A domonkos templom gyalogos (ünnepi) megközelítése mellett biztosítjuk a piac terület és az itt található üzletek kulturált hétköznapi megközelítését két úton is: a felújított, megvilágított aluljárón és a Vörösmarty utcai körforgalomnál kialakított gyalogos átjárókon keresztül. A domonkos templom előtti térről kiszorulnak az itt parkoló buszok, gépjárművek. A turistabuszok számára ideiglenes megállót biztosítunk, állandó tartózkodásukat máshol kell kijelölni. (pl.: Bűrű utca) a meglévő és telepített fasorok felhasználásával nemcsak irányokat jelölünk, de lehatároljuk a gyalogos tereket a gépjármű forgalomtól is. A tervezett kialakítás egyúttal támogatja a piac és környezetének egy korábbi tanulmánytervben kidolgozott rehabilitációját is, a körforgalmak kiépítésével azonnali minőségi javulást eredményezve mind a gyalogos, mind a gépjárműves megközelítésben.

44 ÉV

ÉS 11 NAP

Interjú Csilléry Béla építési és pályafenntartási üzemmnőkökkel

Gombás Mónika

10
TÉR

Csilléry Bélának a vérében van a vasutas szakma. Édesapja és nagyszülei révén beleszületett a forgalmas állomások, a jelzőlámpák és sorompók, a zajosan kattogó távirógépek szép világába. Útja egyenesen vezetett előre a ranglétrán, pályamunkásból üzemmnőkö lett, ám még most, nyugdíjasként sem pihen. S ha éppen nem előadást tart, vagy pályafelújításokon dolgozik, hát a kisunokáival sétál, és egyik legnagyobb büszkeségét, a szombathelyi vasútállomást csodálja. Közben pedig talán át is adja a tudományát a jövő nemzedékének...

Építési és pályafenntartási üzemmnőköként vonult nyugdíjba nemrégiben, de miként kezdte ezt a pályát?

Vasutas családból származom, Pécs környékéről. A nagyszüleim és édesapám is vasutasok voltak. Apám állomásfőnökként dolgozott, s egy olyan lakásban laktunk, ami az irodák fölött helyezkedett el, az állomás épületében. Nálunk a reggeli ébredés arról szólt, hogy megfigyeltük, mi mindennel foglalkoznak az épp szolgálatban lévő vasutasok. Elnéztem, mit csinál az, aki a váltók kezelését végzi, de ámulatba ejtett az is, ahogy a távirógépek zakatoltak egész nap... csodálatra méltó volt, ahogy a forgalmisták egyből ki tudták olvasni az üzenetet a morzejelek kopogásából.

Az iskoláit hol végezte?

Tolna megyében, Nagydorogon jártam ki az általános iskolát, majd ezután a szülővárosomba, Pécsre kerültem. Középiskolás itt voltam, ezután a szekszárdi pályafenntartási főnökségre mentem pályamunkásnak. Elvégeztem a közlekedési és távközlési műszaki főiskolát, 1975-ben

diplomáztam. Ekkor meghívtak egy bemutatkozó látogatásra Sopronba, és a GySEV vonalainak kezelését kaptam feladatul. Sopronba költöztem, aztán tizenhat évig ott is maradtam. A szakaszmérnöki állástól a pályafenntartási főnökség vezetéséig végigjártam itt a ranglétrát.

16 év után miért távozott innen?

Kaptam egy felkérést a szombathelyi vasútigazgatótól, hogy vezessem az építési és pályafenntartási osztályt. Így kerültem Szombathelyre, és 2014. nyári nyugdíjazásomig maradtam is. Közben 2011-től a Területi Központ vezetője lettem.

Miben áll az ön munkájának a szépsége?

A szépsége az, amikor látom, ahogy modernizálódik, fejlődik minden. Amikor a Dél-Balatonon végigment az alépitmény-javító és felépitmény-cserélő géplánc, láttam, ahogy minden megújul. Szemet gyönyörködtető és elgondolkodtató, amikor az ember összehasonlítja a régi munkamódszerekkel az új technikát.

Komoly felelősséggel is jár ez a szakma, igaz? Mi volt az Ön konkrét feladata?

Aki erre a szakmára esküdött fel, annak alapvetően a forgalombiztonságot kell garantálnia, mivel: „a biztonságunk nincs alternatívája”. Vonalgondozóként a legkisebb felületes szakaszt is be kellett gyalogni, és jelteni azokat a hiányosságokat, amelyek a forgalombiztonságot, az utasok és az áruk biztonságos eljuttatását veszélyeztették. Ezen hiányosságok felszámolását végezték el a pályafenntartási szakszolgálat dolgozói, elsősorban a pályamesteri szakaszok. Szakaszmérnökként irányítottam egy vagy két pályamesteri szakasz tevékenységét. Később vezetőmérnökként a Pályafenntartási Főnökség összes pályamesteri szakasz felületes feladatait ellenőriztem, és a soron következő időszak tervezését irányítottam. Miután pedig megkaptam a kinevezésem a Pályafenntartási Főnökség élére, már minden tevékenység hozzám tartozott: a munkáltatói feladatok, a gazdálkodás és természetesen

a műszaki terület is. Szombathelyre kerülésem után irányítanom és felügyelnem kellett az észak- és nyugat-dunántúli pályafenntartási és építési területet. Amikor központvezető lettem, az infrastruktúra teljes keresztmetszete hozzám került.

**Mely területek, témák a kedvencei, melyek állnak ön-
höz a legközelebb?**

Nagyon szeretek felújítandó épületekkel, műemlékekkel foglalkozni, talán ezt jelzi kicsit az is, hogy 2012-ben Forster Gyula-émlékplakettet kaptam. Részt vettem a szombathelyi vasútállomás felújításában is, ezért erre az épületre mindig nagy büszkeséggel tekintek, hiszen a két kezem munkája benne van. A műemlékek világa tehát egy olyan terület, amellyel szívesen foglalkozom. Az igazgatóságon pedig található egy kis vasúttörténeti múzeum, ahol a régi tárgyakat, ereklyéket lehet megtekinteni, ez is szívügyem.

Mi minden található itt?

Az udvaron áll egy kis mozdony és egy kocsi, fönn pedig olyan régi vasutas eszközöket állítottunk ki, amelyek hozzátartoztak a szakma múltjához: jelzőlámpa, telefonközpont, menetirányító asztal. Amikor a vonalbeutazásokat tartottam, és láttam valami érdekeset, mindig elkértem, hogy megmaradjon az utókornak.

A munkája iránt lelkesedik, érzem, de mi a hobbija?

Ugyanez, a vasút: mondhatom, hogy a hivatásom a hobbi. Nemrégiben voltam az unokáimmal a vasútmodell kiállításon a plázában, ahol most egy óriási terepasztal van kiállítva. Az én fiaimat is érdekelték a terepasztalok kicsi korukban is, a nagyfiamnak most felnőttként is kikapcsolódást, szórakozást jelent a modellvasúttal foglalkozni.

A családban tovább öröklődik a vasutas szakma?

Két fiam van, egyikük szintén a vasúti szakmában helyezkedett el. Három unokám van, két lány és egy fiú. Velük a vasárnapi séta arról szól, hogy végigjárjuk a vasútállomást, körülnézünk, megmutogatom az érdekességeket. Érde-

mes is kimenni, mert nagyon szép ez az épület, a vágányokon pedig mindig történik valami, igyekszem a „sínek világát” megszerettetni a gyerekekkel.

Jelenleg milyen nagy projekten dolgozik?

Műszaki ellenőrként tevékenykedem a székesfehérvári állomás átépítésénél. Új peronok készülnek, aluljáróval, lifttel, és az állomásépület is megszépül. Valamint most zajlik a dél-balatoni projekt, ahol az első ütemben a Lepény-Szántód-Köröshegy vasútvonalat építjük át, és részben kétvágányosítjuk. Közben 1975 óta folyamatosan dolgozom még a Közlekedéstudományi Egyesületben, amelynek három éve elnöke is vagyok. Amíg az egészségem engedi, szívesen részt veszek a vasútfejlesztésben a jövőben is.

Melyek a legemlékezetesebb munkái?

Kedvenceim a csopaki, az arácsi és a badacsonyi épület, de a legkülönlegesebb a környéken az almádi állomás. Kiemelhetnék még sok munkát, emlékezetes felújítást, de talán már unalmassá válnék az olvasónak. Valójában a teljes 44 év és 11 nap szép idő volt, amit eltöltöttem a magyar „császári és királyi” államvasutaknál, mindig szívesen fogok visszaemlékezni az ott eltöltött időre.

A házi vasútmúzeum ereklyéi

VÍZI EMLÉKEK VAS MEGYÉBEN

2. rész

Hamza István

okl. vízépítő mérnök, hidrológus

A Kőszegi hegység oldalában számos forrás található, amelyek enyhítik a gyalogos turisták szomját, de olyanok is vannak, amelyeket bevontak a települések vízellátásába. E források közül emeljük ki a legjelentősebbeket!

Kőszeg térségében fakad a Hétforrás (régii nevén Várkútja, Óvárkút). Régebben használt neve mutatja, hogy ez szolgáltatta a XIV. századtól az egykori felsővár, a mai Óház vizét. A Millennium idején nevezték el a forrást a hét honfoglaló vezérről: Álmos, Előd, Ond, Kond, Tas, Huba Töbötöm. Átlagos hozama 200 l/perc. A Rótfalvi völgy oldalában 424 m magasságban található forrás a Szabóhegytől 5 km-es sétával érhető el. A forráscsoport a diktatúra éveiben el volt zárva a turisták elől. Mára csak a határőr lakatya rom épülete emlékeztet erre a sötét korra.

Kőszeg városából a Szabó hegyre vezető út mentén, a temető felett, a város szélén található a Sárkányos kút. A kő – bronz – réz kompozíció a Hegyfalun – a korábbi vízimalomban – szállást vett népszerű szobrászművész, Veres Gábor alkotása. Az erősen vasas és kénes víz életlenül idézi a lángcsóvát fújó hétfejű sárkányok világának hangulatát.

Kőszeg történelmi főterén, a Jurisics téren áll az 1766-ban létesített Városkút, amelyet egy korábbi láncos kút helyén létesített a város. A copf stílusú kútház ablaknyílásait zsalugáterek fedték. A XIX. század első felében klasszicista stílusban átalakították, négy irányban ívekkel megnyitották. A ház közepén álló csorgót az 1970-es években építették.

A Kőszegi hegység jelentős látványossága a Szerdahelyi patakon működő Réti, vagy Schalter malom Velem alatt, Kőszegszerdahely határában. A malom a patak vízenergiáját hasznosítja. Egy XVI. századi irat említi elsőként a malmot, amely akkor a Batthyányiaké volt. A XVIII. század elején a rohonci Sibrik uradalom része. A hagyomány

A vízi emlékek Vas megyei bejárásának második részében a Kőszegi-hegység környezetében túrázzunk. A táj csodálatos, hiszen itt találkozunk az Alpok hegyvidéke a Kárpát-medence sík vidékével, ezért egymás mellett kis távolságban láthatunk hegyeket, szelíd dombokat és alföldi síkokat. Ez a vidék az ország legcsapadékosabb területe, és ezért, valamint a domborzati adottságok miatt a terület bővelkedik forrásokban, a vízfolyás hálózata sűrű. Induljunk el tehát a bejárásra állandó kísérőnk, Víz Zsigmond az esztergomi Duna Múzeum fotósának társaságában, aki az írás fényképeit készítette.

szerint a híres bakonyi betyár, Savanyú Jóska is talált itt menedéket a XIX. század második felében. A régi helyén 1919-ben épült a ma is látható malom. 1950-ben államosították, majd rövidesen bezárták és a lebontás fenyegette. Az 1980-as években kapott védelmet és felújították. A ma is üzemképes malom múzeumként lenne látogatható, ha nyitva lenne. A néhány éve még kedvelt turista célpont most bezárva, elhagyottan az enyészet szomorú látványát nyújtja. Fájdalmas látni, hogy a példásan kiépített, eligazító feliratokkal szépen ellátott épület lassan a pusztulás határára jut. Érdemes lenne kikutatni, hogy kiknek a bűnéből pusztul el ez az értékes, védelem alatt álló, ipari műemlék?

1965-ben hatalmas árvíz pusztított Vas megyében, amely szinte minden jelentős városunkban, így Kőszegen és Szombathelyen is jelentős elöntéseket okozott. Az árvíz után Kőszeg nagyobb árvízi biztonságát a Gyöngyös medrének bővítésével próbálták megteremteni, de erre Szombathely belterületén sem a Gyöngyös, sem a Perint esetében nincs lehetőség. A belvárosban magas gátak, vagy árvízvédelmi falak sem lennének kívánatosak a vízfolyások mentén. Ezért született meg a gondolat, hogy egy, a Kőszeg és Lukácsháza között megépített tározó fogja fel a Gyöngyös patak árvizét, mentesítve ezzel az alatta elhelyezkedő településeket, elsősorban Szombathelyt az árvíz pusztításaitól. Az első elképzelések szerint egy állandó vízfelszínű, nagy tavat építettek volna, amely az árvizek visszatartása mellett kiváló üdülőhely lett volna Kőszeg és Szombathely lakosai számára. Természetvédelmi okokból – bizonyos lágyszárú növények védelme érdekében – azonban a megépült tározó normál helyzetben üres, és csak az árvizek visszatartásának idején borítja víz a területet. A védett növények élőhelye megmaradt, a két város elesett a kiváló üdülőhelytől. Bizonyára ez

a helyes. A földtöltések anyaggyerő helyén alakítottak ki csupán két kisebb, állandó vízű látványtavat. A tavak nevüket kollégánkról, Abért László főmérnökről kapták, aki 2009-ben az építkezés egyik ellenőrzéséről a központba tartva autóbalesetben vesztette életét. A tavak egyre látogatottabbak, mind többen keresnek itt kikapcsolódást. A Lukácsházi tározót 2010 év végén helyezték üzembe. Az eddig eltelt néhány évben már több alkalommal is bizonyította hasznosságát a Gyöngyös árvizeinek visszatartásával. Árvízmentes időszakban is érdemes megtekinteni a tározó impozáns, hosszú, L alakú töltését, és az igencsak látványos elzáró műtárgyát. Különösen érdekes és szokatlan a zsilipeket az árvizek uszadékától védő rács látványa.

Képzeletbeli utazásunk során érdemes egy kis kitérővel átugrani a Répce völgyébe és megtekinteni a megye másik árvízcsúcs csökkentő tározóját, a Góri tározót. A Répce magyarországi szakaszának jó része természetközeli állapotúnak tekinthető. Különösen a Bük és Répcelak közötti szakasz medre kis szelvényű, kanyargós és benőtt. Ezen a szakaszon a nyílt árteret már a kisebb árvizek is elöntik, és csak néhány települést véd önkormányzati körtöltés. Az árvízi biztonság fokozása vagy a meder jelentős mértékű növelésével, vagy pedig az árvízi csúcsvízhozam-tározással való csökkentésével lehetséges. A természetvédelmi szempontok ez utóbbi mellett szólnak. Az első elképzelések szerint a Bő és Gőr térségében megépülő völgyzáró gáttal jelentős méretű mesterséges tavat lehetett volna létrehozni, amelyet a Répce táplált volna, és amely alkalmas lett volna a Répce árvizeinek a befogadására is. Ez a tó a közeli Bükfürdő vendégei részére is vonzó kikapcsolódási lehetőséget jelentett volna. Azonban az elárasztásra kerülő földek jelentős része magántulajdonban van és ezek felvásárlására nem állt rendelkezésre elegendő pénz. Így a tározó úgy épült meg, hogy árvízmentes időszakban a terület vízmentes, rajta mezőgazdasági művelés folyhat és csak a szükséges árvízi tározás után kártalanítják az elöntés miatt termés kiesést elszenvedő gazdákat. Természetesen így a tó menti üdüléssel keletkező bevétel sem termelődik meg. Nem lehetetlen, hogy

13
TÉR

idővel mégis megvalósul az állandó vízfelületű tó. A tározót a 90-es évek első felében építették és 1996 tavaszán adták át.

Végezetül egy jövőbeli látnivalóra érdemes felhívni a vízi emlékek után érdeklődők figyelmét. Szombathely város árvízvédelmének biztonságát jelentős mértékben fokozza a megépült Lukácsházi tározó, de nem oldja meg a város minden problémáját. A Kőszegi hegységben eredő Arany patak ugyanis veszélyezteti az oladi városrészt, különösen az elmúlt években beépült területet az Ernuszt Kelemen utca – Potyondi árok – Arany patak háromszögben, az Árpád út és Aranypatak utca patak felőli területét. Az itt épült nagy értékű, korszerű családi házak biztonságát csak a Dozmat térségében megépíteni tervezett árvízcsúcs csökkentő tározó megvalósítása oldaná meg. Bizakodjunk, hogy néhány éven belül ezt a vízügyi látványosságot is meg tudják tekinteni az érdeklődők.

Góri tározó

A kőszegi Sárkányos kút

A TARTÓ- SZERKEZETI SZAKCSOPORT

Czap Attila

*a Vas Megyei Mérnöki Kamara
tartószerkezeti szakcsoportjának elnöke*

14
TÉR

*2010. június 10-én jött létre a szakcsoport,
a jelenleg nyilvántartott aktív tagok száma
negyvenegy, két tagtársunk szünetelteti tagságát.*

*Elvileg minden tartószerkezeti jogosultsággal
rendelkező kamarai tag a szakcsoport tagja, de
ezen a jövőben változtatni kívánunk: egyénileg
nyilatkozik minden tagtársunk, hogy a szakcsoport
tagja kíván-e lenni a továbbiakban is.*

Az eltelt évek során a legtöbb gondunk a szakmai szabványváltozásokkal adódott: az EUROCODE szabványsorozat a szakmánktól nagy és fáradságos munkát kívánt és kíván a mai napig. Ehhez a tartószerkezeti tagozat jelentős mennyiségű szakmai segédanyagot adott ki, ezek beszerezhetők. A megyei kamara egyik számítógépén elérhetővé tettük a szabványkönyvtár online verzióját, ahol bárki szükség szerint keresgélhet. Az EUROCODE átállás problémaköre lassan lecsillapodik, de még mindig rengeteg a probléma, szakszerűtlenség, „feledékenység” a földren-

gés, tűz, stb. vizsgálatában. A szakirodalom elérhetővé vált, a szakkönyvek megjelentek, legutóbb például a földren-

gés-vizsgálat legújabb szempontjait taglaló anyag. Megtörtént a jogosultságok újraértékelése, átsorolása. Bizonyos jogosultságokat ismételten meg kell kérni, egyes jogosultságok automatikusan átsorolódtak. A meglévő tervezői jogosultságoknál a korlátozott „T2” jelű jogokkal vannak, voltak problémák, alapból megmaradnak, amíg a tag az elvárt továbbképzéseket elvégzi, tagdíját rendezi. Átsorolni magasabb jogosultsági körbe csak szigorúan a központi szabályok szerint lehet, kredittáblázat, gyakorlati idő és hely, stb. figyelembevételével. Ezen szabályok elérhetők az MMK központi honlapján.

Megalakítottuk az ehhez szükséges szakmai gyakorlat szakirányúságát vizsgáló szakértői testületet három taggal, plusz egy főt delegáltunk a fellebbviteli országos fórumon történő képviselőre, jogorvoslat esetén.

A továbbképzés is átalakult. Korábban ugyancsak nagyon nehéz volt „lehozni” az igazán érdemes képzéseket, sajnos az előadók csak az „autópálya végpontokig” hajlandók eljönni. A jövőben ez kamarai feladat lesz, a tartó-

A Zala Megyei Mérnöki Kamara által szervezett képzésen Zalaegerszezen

szerkezeteseknél a központi TT szervezi a témákat, de javasolhatunk is, a megyei kamarák szakcsoportjai ebből is csemegézhetnek. A képzést igyekszünk közelebb hozni, de a viszonylag alacsony létszám miatt ez nem mindig sikerül, így összefogtunk a szomszédos kamarákkal. Idén Zala megyében voltunk, mint viszonylag közeli lehetőség. A kurzus a falazott szerkezetek és a földrengés hatásai címmel történt, érdekes, néha nehezen emészthető anyaggal.

A tanfolyamon tizennégy tagunk regisztrálta magát és vett részt. Akik az értesítés ellenére nem jelentek meg, azoknak ügyelniük kell a pótlásra, amely szakterületenként, jogosultságonként teljesítendő. A szakterülethez tartozó szakértői jogosultsághoz nem kell külön képzés, de például a T és HT jogosultság két képzést jelent. A hidászok például már túl voltak az ezévi egyetlen lehetőségen, amikor a többi szakág még csak nézegette, hogy mit kell majd csinálni. Aki nem vett részt rajta, nehezen pótolja. A kamarai központi vezetőség határozata alapján, akinek több jogosultsága van, egy adott évben csak egy szakmai továbbképzést kell elvégeznie, a következő

évben a másikat. A mostani, átmeneti év miatt 2014-re csak 2015. március 31-ig pótolható az elmaradt képzés. Aki valamilyen okból nem tudott az oktatáson jelen lenni, önerőből kereshet más megyében képzést, és ott pótolhatja, ehhez segítség a központi – és nem sokára a megyei kamarai – honlapon megtalálható képzési felület. Mindenkinek figyelni kell ezekre, mert a képzés elmaradása a jogosultság megvonását jelenti! Ezért is célszerű a kamara megyei titkársága és a szakcsoport elnöke felé megadni azt az internetes elérhetőséget, amelyen keresztül biztosan megkapja mindenki a híreket. A jövőben az e-mail lesz a kamarai kapcsolattartás alapvető eszköze. A szomszédvári képzésen a figyelmet igénylő, a délután végére bizony már fárasztó előadásorozat után a résztvevők „kemény magjának” még maradt ideje és energiája egy igazán jó kávé mellett megbeszélni a nap eseményeit, szót váltani az élet dolgairól, meghallgatva és figyelve a másik mondandójára is. Ezt az összejöveteli lehetőséget szeretnénk rendszeresíteni, mert egy jó kávé és egy jó beszélgetés (a szakmának is hagynánk teret) bizony mindenkire ráfér a hajszás hétköznapiokban.

Dr. Sajtos István egyetemi docens, tanszékvezető előadása

YBL MIKLÓS

VAS MEGYÉBEN

16
TÉR

Balogh Péter
okl. építészmérnök

Ybl (1814-1891) igen gazdag életművet hagyott maga után, munkái az egész Kárpát-medencében, 52 településen megtalálhatók. Szám szerint 113 épületéről tudunk, amelyek közt lakóházak, kastélyok, középületek és templomok egyaránt akadnak, elég csak emlékeztetni a budapesti Operaházra, a Bazilikára, a Vámházra vagy az ókigyósi kastélyra, mint legismertebbekre, de tervezett lovardát és magtárat is. Ezen kívül még vannak olyan épületek, ahol csak feltételezik szerzőségét.

Megyénkben az ikervári Batthyány-kastély köthető a nevéhez, melynek átalakítását Pollack Ágostonnal közösen tervezték. A fiatal gróf Batthyány Lajos, mikor 1831-ben nagykorúvá vált, egyúttal a barokk kastély tulajdonosa is lett, nagy energiával látott neki az ikervári uradalom meglehetősen zilált állapotának rendbetételéhez. Így jutott arra az elhatározásra, hogy az eddig is lakhelyül szolgáló (apja itt halt meg 1812-ben), feltehetően a 18. században épült kastélyt átépíti. A tervezésre 1846-ban kérte fel az akkor még közös irodát fenntartó Pollack Ágoston-Ybl Miklós építészpárost. Yblt valószínű, hogy gróf Károlyi István ajánlására bízta meg Batthyány, aki mint gróf Károlyi uradalmi építész már 1845-től Főton a kastély átépítésével és az új templom tervezésével volt elfoglalva. Az ikervári kastély átépítése 1847-ben kezdődött, s inkább Ybl keze nyomát viseli. Ő úgy oldotta meg a feladatot, hogy a régi falakat felhasználva a barokk kastély földszintje alagsor lett, felette alakította ki a „belle etage”-t, a reprezentatív szintet, amit klasszicista felfogásban, olaszországi útjain szerzett tapasztalatai – főleg Palladio villaépítészetének hatásától is befolyásolva épített meg. A kastély külső megjelenését tekintve szimmetrikus, erőteljesen megmozgatott tömeggel és homlokzattal, amit az emelet 1+2+1+3+1+2+1 tengelyosztása és a homlokzati síkok

Az Ybl Egyesület kezdeményezésére a kormányzat 2014-et Ybl-émlékvé nyilvánította, így tisztelegve a 200 éve született magyar építészszeni munkássága előtt. Ezzel kapcsolatosan számos kiállítás, konferencia és kiadvány szólt a magyar építőművészet 19. századi nagy korszakáról, s még a budai Várbazárt is helyreállították. Sajnos az Ybl Miklósról szóló „Ybl 200” vándorkiállítás nem jutott el Vas megyébe, jóllehet egy épületével mi is büszkélkedhetnénk, ha mai állapota méltó lenne a nagy mesterhez és építtetőjéhez.

A kastély az 1930-as években

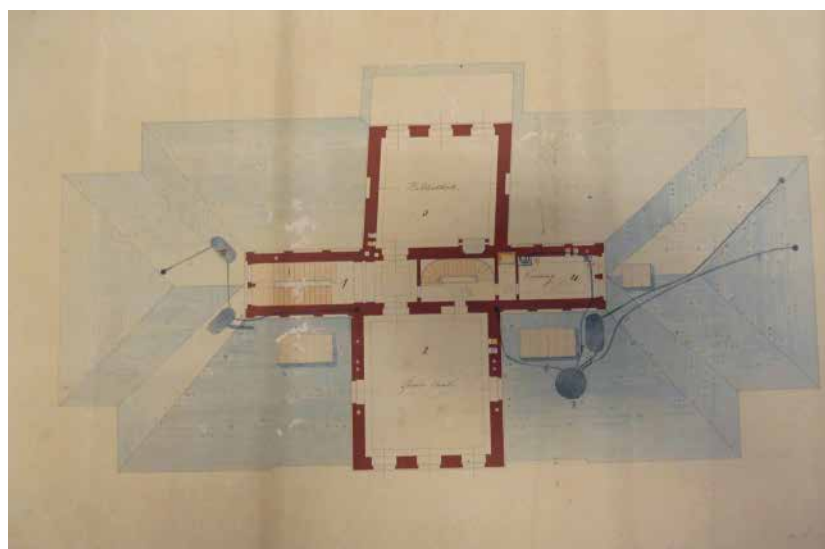
váltakozása mutat. A középső rizalit harmadik szinttel is rendelkezik, három ablaka az alsó tengelyekhez igazodik, oldalszárnyai rövidebbek és visszahúzottak, az oldalakat pilaszterek tagolják. E keresztalaprajzú felépítményen egy ötnyílásos arkádós „gloirett” is helyet kapott, mintegy megkoronázva az épületet, nyilván kilátó teraszként szolgált. A hátsó homlokzat hasonló tagolással és tengelyosztással bír, mint a főhomlokzat, de itt nem alkalmaztak díszítőtagozatokat, viszont a szintek rangsora pl. A mezzanin is jól kivehető. A főhomlokzat lényeges eleme a parkból felvezető két egyenes lépcső, amelyek a „palladiós” ajtókon át a zárt teraszokra vezetnek. Figyelmet érdemel az 1850-ben az elkobzás során felvett leltár leírása „... 12 § 1. A nemrég épült és részben még befejezetlen kastély. A főépület 20 öl hosszú, különböző dimenziókban 6 1/6, 9 és 11 öl széles. Szilárd anyagból épült és bádoglemezzel fedett. Mindenhol

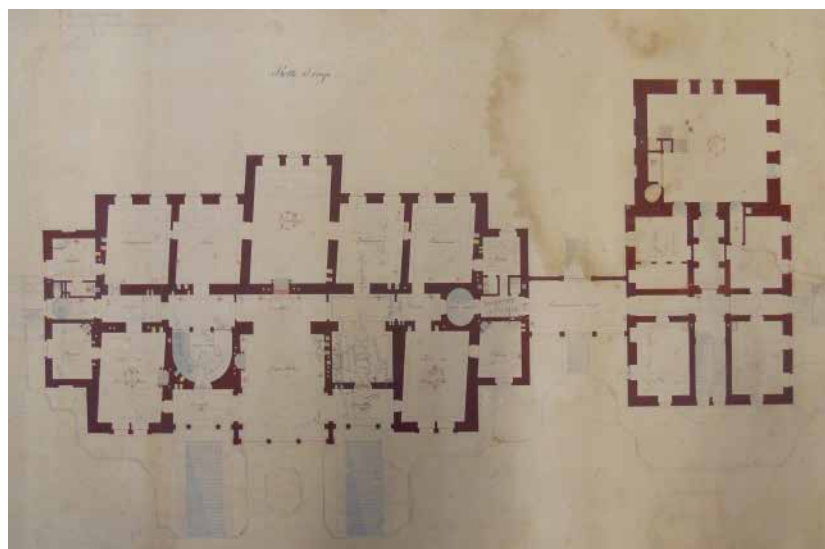
kétemeletes, a homlokzat közepén három és azon van egy negyedik emelet kilátás céljából. 35 szobája és két terme van. Az egyik terem a biliárdszoba, padozata mozaikkal, a kilátóé pedig aszfalttal borított ..."

A kutatások ezidáig az eredeti alaprajzokkal nem tudtak foglalkozni, mert a tervek nem voltak fellelhetők. A Fővárosi Levéltárban mindössze két terv, egy metszet és a hátsó homlokzat rajza őrződött meg. Nemrég a Rauscher-féle hagyatékából váratlanul előkerült néhány alaprajz, melyeknek tanulmányozása és elemzése még folyamatban van. Annyi már kiolvasható belőlük, hogy a főhomlokzattal párhuzamosan egy középfolyosóra, mint tengelyre szervezték a helyiségeket, két végén csigalépcsővel, középen pedig egy nagy íves lépcsővel oldották meg a szintek közti közlekedést. Érdekes a tetőalaprajzon feltüntetett felülvilágítók helye, és az egyes helyiségek megnevezése és kapcsolódása. Az előkerült tervek a későbbi átalakításokra is utalnak.

A család 1859-ben visszavásárolta a kincstártól az uradalmat, a kastély később több átalakításon ment keresztül, erre Hauszmann Alajos is utal a naplójában. Az állam 1916-ban megvásárolta az épületet, 1918-tól hadiárva intézet lett, 1933-tól egy női szerzetesrend kapta meg. 1945-ben az oroszok vendégeskedtek benne, utánuk fiúnevelő intézetnek használták. 1985-1986-ban Szilágyi István tervei alapján jelentős, de vitatható felújításon esett át. Szerencsére a sok átalakítás a kastély külső megjelenésén nem változtatott alapvetően: tömege, ablakosztása, a szintek, stb. nem módosultak, az Ybl-féle klasszicizmus és a romantikus részletek még felismerhetők benne. Sajnos a nevelőintézet és szakiskola 2000-ben megszűnt, a következmény ismert, a privatizáció rejtélyes útjain magántulajdonba került. Azóta osztozik sok más hasonló műemlék sanyarú sorsában: pusztul – egy tékozló ország áldozataként, szinte igazolva Rados professzor 1931-ben papírra vetett félelmeit.

A gloirette alaprajza

Az első emelet alaprajza

SZABAD SZEMMEL:

HOLLANDIA-

AMSZTERDAM

Úti beszámoló

Ábrahám Ferenc
okl. építészmérnök

Az Építész Továbbképző Nonprofit Kft. szervezésében részt vehettem a „Szabad szemmel: Hollandia-Amszterdam” elnevezésű szakmai tanulmányúton 2014. október 21-e és 24-e között. Az út vezetője Sylvester Ádám DLA építész volt, aki rendkívül sokoldalúan, fáradtságot nem ismerve mutatta be a holland építészet, történelem, nép érdekességeit buszon, gyalogosan, soha nem pihenve. A fantasztikus élményt Szendrei Zsolt kísérőnk kiváló szervezése tette felejthetetlenné. Az időjárással sajnos ő sem bírt, életemben ennyiszer nem áztam bőrré. De az élményt, amit az ország látnivalói és kettejük munkája együtt nyújtott, az eső sem tudta elmosni.

Eindhovenbe repülővel érkeztünk, Utrecht esővel és belvárosa szépségeivel fogadott. Amszterdamot megkerülve Zaanse Schans múzeumparkban áztunk tovább. De Rijp kimaradt az eső miatt, de Hoorn városkája már szívélyesebben, de kevés napfénnel várt minket. Edam a szépségével, no meg a sajtjával megkapó. Sajnos Markent nem láthattuk, így is este volt, amikor amszterdami

szálláshelyünkre értünk. A zöld táj, a vizek, a szélmalmok, a legelésző tehenek és a hightech autópályák látványa örökre belénk égett.

A következő két nap Amszterdamé volt, felsorolni sem lehet azt a mennyiségű modern és régi építészeti csodát, amelyet az erőltetett menetű gyalogos városnézésünk alatt láttunk. És a városról, a hangulatáról még nem is esett szó. Itt azért az idő kegyesebb volt hozzánk, csak néha kapott el bennünket egy-egy bő, nyári zápor.

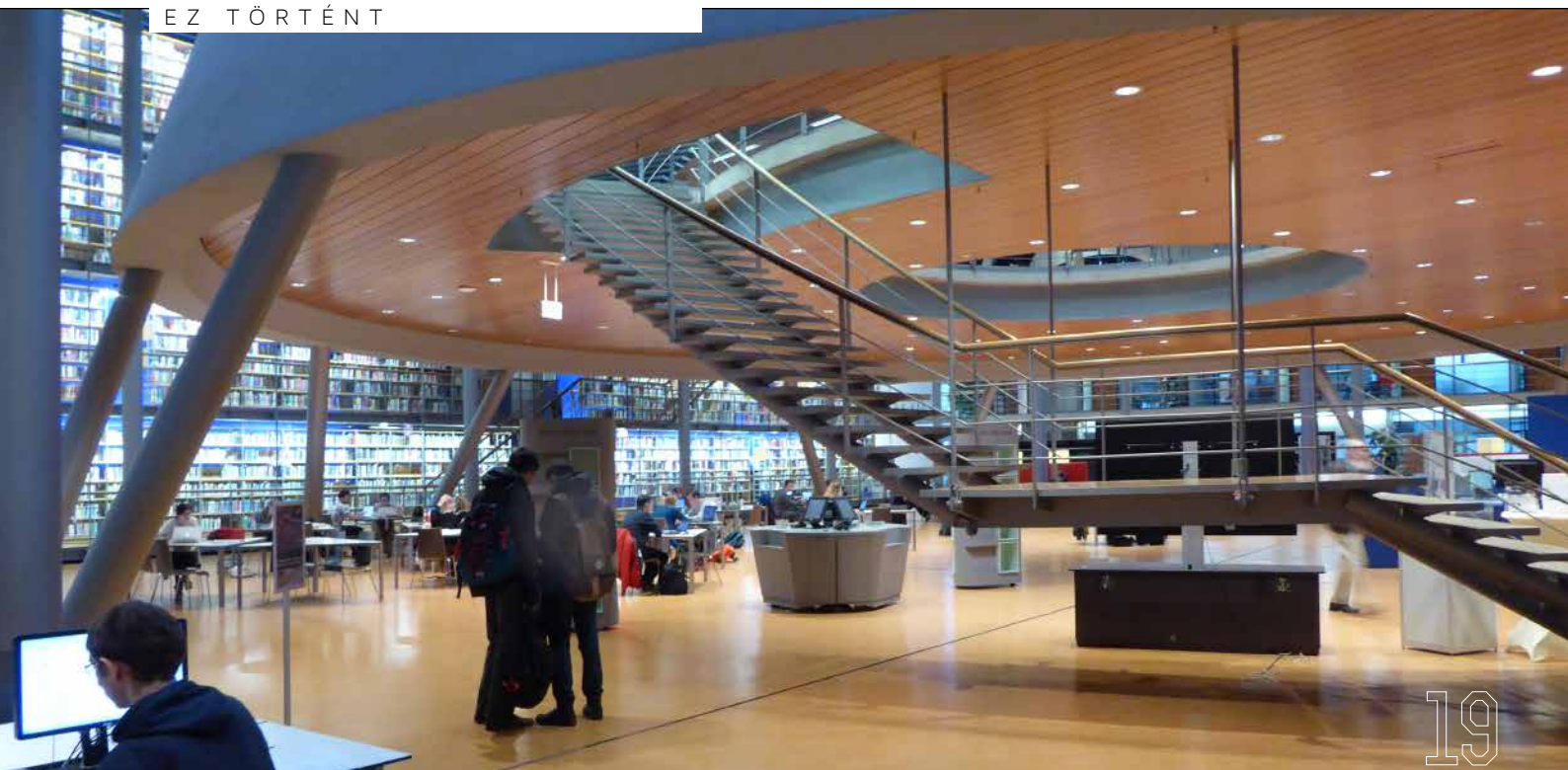
A negyedik nap már a búcsúzásé volt, ezt az időjárás is szó szerint vette: egész úton locsogott az eső, siratva bennünket. Csak azért is megnéztük Delft egyetemi városát, Rotterdamban felmerészkedtünk az Euromast tornyára, sétáltunk az esőben a modern belvárosban és robogva, de elértük a hazainduló gépünket Eindhovenben. Régóta készültem Hollandiába, elsősorban a csatornahajózás miatt. Ez az út a szakmai ismeretek tömegén túl megerősítette, hogy el kellene jutni újra, és egyszer nyugodt hajókázás közben látni ezeket a csodákat.

A delfti TU Delft könyvtár bejárata

Amszterdam, Grachtok lakóhajókkal

Zaanse Schans, szélmalmok

Rotterdam, Grotenmark lakóház

Amszterdam - híd nélkül nincs utca...

Rotterdam, Grotenmark lakóház, belső tér - „a pláza”

Az 1924-ben épült, utrechti Schröder-ház: Gerrit Thomas Rietveld tervezte

Jo Coenen tervezte az amszterdami Városi könyvtárat 2007-ben

ÖRÖKSÉG A JÖVŐNEK

Szeptember végén került sor az Örökség a jövőnek – jövő az örökségnek konferenciasorozat záró rendezvényére Balatonfüreden, a szépen helyreállított Anna Grand Hotelben.

20
TÉR

Takács András
okl. építészmérnök

A közel egyéves programsorozat utolsó eseményén neves előadók ismertették álláspontjukat, fejtették ki véleményüket a tematikus blokkok szerint felépített előadásokon. Mivel az örökségvédelem szervezete jelentős változásokon ment át – és ezek az átalakítások még jelen pillanatban is zajlanak – nagy volt az érdeklődés: a műemléki -, örökségvédelmi szakma képviselői mellett ismert építészek, kutatók, professzorok, civil szervezetek képviselői, egyházi vezetők is részt vettek. Az örökségvédelem állami, tulajdonosi, szakmai résztvevői közösen igyekeztek felmérni a szakma helyzetét és jövőjének lehetőségeit. A programokat megtisztelte jelenlétével – és előadást is tartott – Gustavo Araoz, az ICOMOS elnöke, valamint az ICOMOS Akadémia főtárgya, Bogusław Szmygin is.

Néhány szó az előzményekről: Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága elnyert a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) Építőművészet és Örökségvédelem Kollégiumánál egy olyan pályázati lehetőséget, amely keretén belül vándorkiállításokon, kis konferenciákon bemutatták az utóbbi évek NKA által támogatott örökségvédelmi helyreállításait. A vándorkiállítást az országban tizenkét helyen láthatták az érdeklődők: Sáropataktól Zalaegerszegig, a rendező városhoz is fűzhető örökségvédelmi témák megvitatásával közös rendezvényen. A sorozat 2013 novemberétől 2014 szeptemberéig tartott. Összefoglalásaként, zárásaként hirdették meg a balatonfüredi találkozót.

A nagyszabású szakmai programot dr. Bóka István, Balatonfüred polgármestere nyitotta meg. Vezetésével újult meg a városközpont, a Balaton-parti részek fejlesztése is a nevéhez köthető. A szívkörház és környékének felújítása – az Anna Grand Hotellel együtt, – példa lehet a hasonló értékekkel bíró települések számára.

Az előzetesen megadott program szerint L. Simon László államtitkár és Füleky Károly helyettes államtitkár is előa-

dott volna, azonban bokros teendők miatt erre nem került sor, helyettük Benkőné Kiss Zsuzsanna főosztályvezető érkezett. Az államtitkár nem nézett szembe a műemlékes szakma prominens képviselőivel. A Nemzeti Kulturális Alap alelnöke beszélt az elérhető támogatásokról és az NKA jövőbeni terveiről, majd az UNESCO és az ICOMOS percei következtek. Később többek között a népi építészetéről, a kulturális örökségvédelem szabályozásáról, a régészet helyzetéről, világörökségeink és többi örökségünk – ipari, kulturális – védelmének jövőjéről és a kulturális turizmusról hallhattak beszámolókat a résztvevők.

A farsztó előadássorozat után a Gryllus-testvérek adtak koncertet, majd az Ybl Miklós öröksége című filmet vetítették.

Másnap folytatódott a szakmai program: Bogusław Szmygin, az ICOMOS Akadémia elnöke az örökségvédelmi elméletéről és gyakorlatról beszélt, Márfi Gyula veszprémi érsek versekkel és énekkel tarkított előadást tartott.

Számomra az első napon nagyon érdekes volt az örökségvédelem területén várható strukturális változásokról, valamint az ipari épületek védettségének – illetve leginkább nem védettségének – problémáiról hallani. Élvezetes volt még Ráday Mihály balatonfüredi bemutatkozása: elmondta, hogy sajnos egyik hazai televízió sem vevő az örökségvédelemmel, városvédelemmel foglalkozó műsorainak ötletére. Mi is sajnáljuk. Elgondolkodtató volt hallgatni a határon túli magyar épített örökségvédelem problémáit is. Helyben jellemzően nem törődnek más kultúra védelmével, mi pedig még csak most kezdjük felismerni, hogy a határon túl is létezhet magyar örökségvédelem. A konferencia végén jó volt látni és hallani újra Istvánfi tanár urat. Az ő mondatával zárult a majd nem egyéves előadássorozat: „A hely szellemének halk hangját, aki hallja, az foglalkozzon örökségvédelemmel.”

BEMUTATKOZOTT AZ ELSŐ NŐI ÉPÍTÉS

Már a hetedik építész – viszont az első nő a szakmából – mutatkozott be a Vitalitás Galéria hetvenedik kiállításán októberben: Szabóné Fülöp Ida építész, vezető tervező pályájának főbb munkáit láthatták az érdeklődők a táblákon.

A tárlatot egykori TÉK Kft.-s munkatársa, Vincze Csaba okleveles építészmérnök nyitotta meg, elmondta, hogy Ida 1987 óta vezető tervező, tavaly Hefeledíjat kapott. Nem akarta ezt a bemutatkozást, de aztán győzött az elv: „Egy-szer leltárt kell csinálni.” Így elkészültek a transzparenszek. Látható többek között a Markusovszky Kórház mosodája, a Kőszegi utcai K&H bank, a Losonc utcai óvoda, a szombathelyi Halászcsernye, a szentgotthárdi Opel-gyár gyártó-csarnoka, több rekonstruált vasi kastély, számos rendelőintézet, közösségi épület és társasház.

Amikor Ida az anyagot rakta össze, előjöttek a régi sztorik: például a kórházi mosoda tervezésekor megnézték az összes hasonló nyugat-dunántúli létesítményt, hogy semmi-képpen ne legyen olyan a szombathelyi, hiszen azok mind gazdaságtalanok voltak. Meg kellett győzni a KÖJÁ-t is, hogy létezik lejtés nélküli mosoda, és mégsem áll benne a víz. Speciális feladatként kellett megoldani egy tornaterem-építést, amelyet rétegvíz-elvezetéssel a talajba süllyesztettek, hogy a járók templom tornya Szentpéterfa felől is látható maradjon.

Ida manapság keveset tervez, majdnem egyéves kisunokájával foglalatoskodik, és végre úszik, kertészkedik, olvas, hiszen a hivatás mellett ezekre nem jutott ezidáig idő. Sokszor okozott nehéz pillanatokat a határidős feladatok teljesítése mellett ellátni a családot, és éjszaka befejezni a munkát. A megnyitón megköszönte férjének, gyerekeinek a türelmet.

Szabóné Fülöp Ida és Vincze Csaba

DÍJAZOTTAK

Kutnyánszky László, Brenner-díjas építész

Friss nyugdíjas városi főépítészünk. Jó harminc éve szombathelyi, ebből tizennégy évet a Városházán töltött, előtte tervezőként dolgozott. A Brenner-díj a gazdaság és a városüzemeltetés terén végzett kiemelkedő szakmai munkát ismeri el. Sok kompromisszummal járt e tevékenység (Iseum épületek rekonstrukció, új színházépítés helyett felújítás, stb.) a városrendezéssel kapcsolatos feladatokat tervezőként, majd hivatalból intézte. A nyári egyetem egyik szervezője évek óta.

Rózsa Erzsébet, Fazakas Péter-díjas építész

Szombathelyen született, de sokáig távol volt a városától. Az egyetem után Isztambulban, majd Budapesten a KÖZTI-ben dolgozott. 2003-tól ismét szombathelyi, előbb a műemlékeket gondozta, majd az akadálymentesítés szakértője lett. (Kőszegi városháza, Bolyai iskola akadálymentesítése, stb.) Szociális otthonok felújításában is részt vett. Épületei formaképzése során a hagyományt tiszteli, értékmegőrző.

Litkei Tamás, Hefeledíjas városépítész

Diákkorában világljáró volt, a Távol-Kelettel ismerkedett. Ezután a Kós Károly Egyesülés vándoriskolájában a hazai hagyományok avatott őrzői mellett dolgozott, majd ő lett „mester”. 1994 óta szombathelyi. A Waldorf-eszmék tisztelője, munkáit egyéni arcukról felismerjük. Érdemes gondolataira is figyelni, 2006-ban lapunkban ezt írta: „A lényeg, hogy szerethető épületeket tervezzek, mert e nélkül nem sokat ér az egész”. Úgy tűnik, ez sikerült. (Kalandváros társtervezés, Szombathelyi Püspöki Elemi Iskola, rekreációs övezet, stb.)

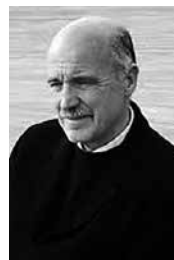
U. Nagy Gábor, Ybl és Kós Károly-díjas építész

2014-ben magyar építészet és építőművészet kategóriában Prima-jelölt. Mélyen elkötelezett a vidéki életforma és annak építészeti környezete, a hagyomány jelentőségének újraértelmezése iránt. A mesteriskola elvégzése után az Őrségbe, majd Vendvidékre költözött, építészeti tevékenységét azóta ott folytatja. Alkotásai közé tartozik közel ötven családi lakóház, olyan kisebb középületek, mint a Táncpajta és Teázó Őrszentpéteren, vagy a Füveskert és Teaház Orfaluban.

Pálfi Sándor építész, urbanista

Magyar építészet és építőművészet kategóriában ő a 2014-es Prima Primissima-díjas. Jelentősebb munkái közé tartozik a margitszigeti Hajós Alfréd Nemzeti Sportuszoda bővítése, a lágymányosi Infopark C jelű irodaépülete, a szombathelyi Arena Savaria, valamint Budapest I. kerületében található Alsó-Víziváros részletes rendezési terve. Idén a Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetésben is részesült.

KEDVES BARÁTAIM!

Rápli Pál
Ép-Ít-Ész

Amikor egyetemistaként műtermeztünk a Bercsényi koleszban, és a vizsgaidőszak kezdetekor még 0=Nulla fél éves tervem volt leadva – persze ez évfolyamátlag volt akkoriban –, barátaim egy feliratot ragasztottak mögöttem a falra: „A WC a lelke mindennek.” Ennek oka az volt, hogy a mellékhelyiség a legsúfoltabb és legkötöttebb helyigényű egy középületben. (Akkor csak olyan dolgokat terveztünk, amit azóta se, pl.: világkiállítás, stadionok: ohne.) És én ebben a mozzanatban nagyon kiválóan és gyorsan bizonyultam. Ma éppen WC-csoportot rajzoltunk az irodában a kollégámmal, és tényleg, még kávéval is, belefért 20 percbe.

Ugorjunk egy évtizedet.

2006-ban „Év terve” díjat vettünk át a MUT-tól a vendvidéki és az őrségi szeres és szórványtelepülések rendezési terveinek építési törvénybe illesztett, de a helyi sajátosságokhoz komponált módszertana elismeréséül. Jólesett, bár akkor 300 ezer forint költségünk keletkezett a nevezés kapcsán. De sajnos az már feledésbe merült, hogy 1996-ban Phare CBC projekt keretében az Őrség 28 településére megfogalmaztuk, hogy a „klasszikus” szennyvízkezelés nem járható út. Nem lehet 1,5 km/1 lakóház sűrűség mellett négy órán belül eljuttatni a fekáliát a befogadóba. A jogszabályi előírások miatt a kiépített rendszert köbméterszám kell majd klórozott vízzel átöblíteni, miközben az érintett önkormányzatok csődöt jelentenek a domborzat miatt alkalmazott szivattyúk áramfelvétele miatt.

Mára oda jutottunk, hogy az őrségi önkormányzatok városi szocializációval képzett településtervezői rendre előírják a helyi szabályzatban a teljes közművesítés követelményét. Iváncan egy kedves ügyfelem családi háza kapcsán 130 ezer forint eljárási díj mellett három hónapos eljárásban, a földhatóság munkatársa bizonyította be (persze maszekban),

hogy az érintett házaspár szabvány szerint ZÁRT tárolóban gyűjtött szennyvize kilencven év alatt sem hatolna át a tizenhét méteres agyagrétegen.

Az Őrségben ma harmadannyi ember él és műveli a földet, kaszálja a hagyásfás réteket és gazdálkodik az erdőkkel, mint hajdanán. Ha a közműollót visszazárnánk a harminc évvel ezelőtti állapotra, kis segítség mellett megnyernénk a megújulás esélyét.

Mit értek ezalatt?

■ 4-5 hektáros családi birtokok, megtermelve rajtuk a traktor igényelte bio-dízel is. Nincs hulladék, csomagolóanyag. (Persze a tej nem az Alföldről jön „tengelyen” a helyi ABC-be.)

■ Fatömeg gazdálkodás helyett „erdőművelés” – Agócs József professzor szerinti értelemben.

■ Magas szintű helyi termékfeldolgozás osztrák mintára = 150 csempézett helyiség helyett öt teremben előállított biosajt, a helyi SPAR előterében árusítva.

■ Mozaikos táj átváltozásainak útjára eresztése bio-jogi eszközökkel, szlovén mintára = vándorló folyót követő területhasználát követése a rendezési tervben, stb.

■ Úttervezés igazítása a határon túl maradt osztrák területek gondozása alapján szükséges és elégséges mértékben. Jó lenne tudatosítani, hogy a mai szenny fogalma egyenlő lehet unokáink gazdagságával, ha jól sáfarkodunk vele. Az „amit eszünk, azzá leszünk” fogalma még él képzeletünkben, bár egyre ritkábban éljük meg. De azt, hogy ami IN-formációt ürítünk szervezetünkéből, azt az alánk rendelt világ evidenciaként kezeli – a felsőbb világok elnéző mosolya mellett – kevesen tudják.

Fenti bevezetés alapján bocsátom útjára Somlói Lajos kezdeményezését, támogatva a budi-projektet, kérve a Tisztelt Címzetteket, mérlegeljék, mi módon tudják támogatni az ügyet. Szép kihívás lenne ez a Savaria Nyári Egyetemnek éppúgy, mint a vasi építész és mérnök újságnak vagy az egyes települések önkormányzatainak.

FELHÍVÁS - MEGHÍVÓ

2015. február 14-15.

A Műszaki Bál ismét Kőszegen kerül megrendezésre az Írottkö Hotelben. A részvételi díj 15 ezer forint/fő, amely az előző évekhez hasonlóan tartalmazza a rendezvényen való részvételt, a vacsorát, az éjszakai ételt és a szállást reggelivel az Írottkö Hotelben. A szállást 2015. február 14-én 12 órától lehet elfoglalni, másnap 12 óráig kell elhagyni a szobát. Javasoljuk, hogy vegye igénybe a szálloda wellness szolgáltatásait.

Kérjük részt vevő tagjainkat, ha lehetőségeik engedik, ajánljanak fel tombolatárgyat, hogy a kamarai költségek ne növekedjenek. A részvételi jegyek 2015. január 12-től megvásárolhatóak kamaráink titkárságán – Szombathely, Thököly I. u. 14. szám alatt – 10 órától 16 óráig. Előzetes helyfoglalást is elfogadunk telefonon – 94/312-461 – vagy e-mailben – vmtek@freemail.hu, info@vasimmk.hu – címre.

Vas Megyei Építész Kamara, Vas Megyei Mérnöki Kamara

BÚCSÚZUNK

Molnár Istvánné Csikmák Piroska (1944-2014)

Ismét vesztés érte a mérnök-társadalmat: október 10-én elhunyt kolléganőnk, okleveles gépészmérnök, okleveles klimatechnikai mérnök. Pályáját a gépipari technikum elvégzése után a VASITERV-ben kezdte, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen szerezte diplomáit. Az egyetem elvégzése után okleveles villamosmérnök férjével Jász-Nagykun-Szolnok megyében vállalt tervezői állást. Mintegy 8 éves „kitérő” után újra a VASITERV-ben dolgozott. Több vállalkozásban betöltött tervezői alkalmazás után 1995-ben saját Mérnöki Iroda Kft-t alapított, melyben haláláig dolgozott. Munkájában a hivatása iránt elkötelezett, műszaki fejlesztések iránt fogékony, önmagát folyamatosan képző szakember volt. Kollégaként, irányítóként segítőkész, fiatalokat támogató, oktató, önzetlen egyéniség. Családanyaként életvidám, családját összetartó, problémákat elhárító, megoldó ember. Nagy örömet lelte Levente fiában, büszke volt sikereire és elért eredményeire. Kamarai tevékenységeként alapító tagja volt az 1989-ben megalakult Mérnök Kamarának, majd Mérnök Egyletnek. A Vas Megyei Mérnöki Kamarába megalakulásakor lépett be. Aktív tevékenységet végzett a szakmai minősítések

területén. Küldötként részt vett a szakmai közgyűlés munkájában. A szervezetét megtámadó betegséggel hősiesen küzdött, bízott a gyógyulásban, és mindvégig dolgozott a szakmájában. Kedves Piri, nyugodj békében.

Dr. Idrányi Zsolt, okleveles gépészmérnök

ÚJ FŐÉPÍTÉS

Kuslits Tibor látja el december 1-jétől Szombathely főépítési feladatait. A korábbi állami főépítész tizenhárom évig volt Sopron városi főépítésze, majd a regionális örökségvédelmi hivatal vezette.

KAMARAI HÍREK

Tisztelt Tagtársaink! a Vas Megyei Mérnöki Kamara és a Vas Megyei Építész Kamara 2013. évi egyszerűsített mérleg beszámolója a kamarák titkárságán ügyfélfogadási időben megtekinthető.

VMMK és VÉK elnöksége

TÉR ■ a Vas Megyei Építész Kamara és a Vas Megyei Mérnöki Kamara közös lapja ■ Alapította: a Vas Megyei Építész Kamara ■ Alapítás éve: 2004
Megjelenés: kéthavonta 800 példányban ■ Az újságban megjelenő adatok valóságtartalmaért a kiadó nem vállal felelősséget.

Főszerkesztő: Gombás Mónika ■ a szerkesztőbizottság elnöke: Vincze Csaba, társelnöke: Tóthné Temesi Kinga ■ a szerkesztőbizottság tagjai: Ábrahám Ferenc, Balogh Péter, Czeiner Gábor, Horváth Gyula Vladimir, Kiss Albert, Lakosi Ilona, Dr. Németh István, Takács András, Válinth Attila ■ Címlapon: a szombathelyi Centrum Áruház ■ Címlapfotó: Mészáros Zsolt

Arculattervezés: Yellow Design ■ Tördelés, nyomdai előkészítés: Dpix Kft. ■ Nyomdai munka: Yeloprint Kft. 9700 Szombathely, Géfin Gyula utca 11-13. Ügyvezető igazgató: Dávid Péter ■ Terjesztés: Vas Megyei Építész Kamara, Vas Megyei Mérnöki Kamara ■ Hirdetésfelvétel: Vas Megyei Építész Kamara, Vas Megyei Mérnöki Kamara ■ 9700 Szombathely, Thököly Imre utca 14. ■ Tel: 94/342-120 ■ vmtek@freemail.hu, info@vasimmk.hu ■ Kiadja: Vas Megyei Építész Kamara, Vas Megyei Mérnöki Kamara ■ Felelős kiadó: Ábrahám Ferenc, a Vas Megyei Építész Kamara elnöke ■ ISSN: 2064-9215

RENDELŐK

VONASZATI ÉPÜLET

STOP